

FESTES DE
SANT JAUME

am
santanyi
ÉS COPIA
DIGITALITZADA

Santanyi, 1980

Serg. 82.311.

am
santanyí
ES COPIA
DIGITALITZADA

EDICIÓN PATROCINADA POR LA

 CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD
DE LAS BALEARES
"SA NOSTRA"

Batlia de Santanyí, Juliol de 1980.

Guiats de la mà del temps, que passa inexorablement per a tots, tornam fer la presentació de les nostres estimades festes de Sant Jaume.

Hem acumulat un any més de la nostra vida local. Tenim el gust de presentar-nos, una altra vegada, davant vosaltres, per dir-vos que hem treballat amb un gran afany i amb molt d'esment i a totes les manifestacions sempre ha surat el bé comú. Hem tengut males hores a causa d'alguns desaprensius, o egoistes, i això ha servit per animar més el nostre desig de continuar servint a tothom amb justícia i amb igualtat.

Encara no podem oferir-vos, com a fruit del nostre treball, totes les realitats que voldriem, però consideram que és molt positiu el que hem fet, tal com l'adquisició dels terrenys per un polideportiu i altres terrenys per la desitjada ampliació del cementeri i tenir molt avançades les normes de planejament urbanístic per evitar pitjors mals al nostre bell paisatge.

M'és molt grat dir-vos que ha estat meravellós servir-vos, perquè hem rebut moltes paraules d'encoratjament, que han estat la millor recompensa que puguem rebre com a premi al nostre esforç.

Passem en pau i concòrdia unes bones festes, amb un record molt entranyable per aquells que per la seva absència no tendran la sort d'estar amb nosaltres. És el viu desig del vostre batle.

Cosme Adrover

am
SANTANYÍ
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

L'ESPAI HUMÀ DE LA FESTA

per Blai Bonet

Els festers populars són la creació més pròpia, específica i digna, que el fondo bon cor de l'Home ha realitzat, d'ençà de les primarenques i grenyals matinades de les existències. Des de que varen aparèixer els primers, petits, estolets de personetes damunt l'herba, davall les ombres dels arbres, aquests arbres i aquesta herba que han vist la terra sense homes..., l'Home, el Poble dels éssers lliures, ha agraït, amb collades de dies de festa i fira, l'aparició de totes les llecors, menjues, pans i companatges, que li aiden a poder sobreviure i a VIURE a la plena la vida: les festes del segar; les diades festoses de batre l'anyada espigada de la xeixa, de l'ordi, de la civada, les faves de gavella; les festes del vermar; les festes de tondre les ovelles dels nostres jerseis de llana; les festes i fires de bestiar; la lulea, l'aluleia de fer l'ullastre esbrancat, d'anar de rua i de burea, per celebrar l'anyada del vi tot just tret del cup; la mort del xot o cabrit convertit en festa de Pasco Florida i de Pasco granada; la festota, amb sangota i freixures del porc, convertida en festassa de casolà i amics a la vorera de mar mediterrà, tota ella esquitxada de ciutats color de bresca, de pobletxos, pobles i logarets emblanquinats, amb els frontis enlluernats per un sol de xigales, el soeller que sacorra el cul a les llebres i el cul a la gent, que hi té salabor de sal grossa.

Vet aquí, però, un fet que val la pena, i val l'alegria, de ser vist i mirat fit a fit: aqueix fet: enteses, sentides tal i com pertoca, les festes són l'expressió alta de la mentalitat clara i misteriada, que just és estat instal·lada davall la pell d'home; les festes són diades d'agraïment a la Vida, precisament perquè la Vida és sempre el Qui és, és el Qui era, és el Qui sempre VE... La Vida i la terra sempre hi són; la Vida i la terra no se'n van mai; la terra i la Vida romanen aquí per sempre, perquè compleixen de sol a sol, d'entrada de fosca fins a fosca negra, l'ofici d'estar sempre seguit despert: l'ofici d'estimar-ho tot sense aturall. «Tot lo que estimes romandrà viu per sempre», l'oriental Confuci va dir, fa ja prop de quinze mil anys...

Tot d'una, ara, qualcú demanarà: «¿Què és LO que arriba amb les festes?».

Es això. Quan, a Santanyí, per Sant Jaume, el primer coet enverga el primer esclafit i xiulo de la festa, arriba, a la fil!, a la fil!, l'hora, l'encetada d'una garbera d'hores a lloure, que és aquella hora vitenca i locamunda de capverjos, en la qual, durant tota una collada de dies, sobretot durant una filerada de vespres i de matinades verdenques, atapeïdes de joventut amb uns ulls de conill o de xot passador, l'Home pega bot del llit de la rutina. Pega bot del llit brodat per mil generacions d'arnes de castetat sense puresa, que és el llit de la tradició, aquella que no és fura ni mostel; la tradició amb collar de somera, on, a l'home, si vol viure amb els papers una micòia en regla, li exigeixen fer oposicions per aconseguir la plaça fixa de fum d'estampa.

Després del xiulo del coet de Sant Jaume, o, com aquell qui diu, de Sant Fermí de Pamplona, o «la mascletà» de les Falles de València, l'Home, el santanyiner de la Vida, cametes amigues, cos què vols, cos què desitges, fuig del pallús rutinari i d'allò tan mostós de tornem-hi torna-hi a la parada de les cebes, i de no en vols taça?, idò taça i mitja. D'una revinglada, l'Home Santanyiner de Sant Jaume, o el pamplonica del riau-riau de Sant Fermí, comença a ser i a fer allò tan just i recanell, que aquí té el nom de «fer llarg»; ser i fer totes aquelles persones, animals, coses cosotes i tot, que no ha pogut ser, fer, endiumentar, durant els centenars d'hores de rellotge, on les hores etziben horari i l'horari laboral; hores posades en aigua-sal, posades en **adobo**, en les quals és romàs talment un serrà o una llampuga dins un rostoll, dins el motlo de la feina, dins el motlo de fer carasses, que és passar pel coll de la mateixa botella involuntària, cada dia, de cap a cap d'any, en el qual el coll de botella d'enguany és el coll de la botella d'antany...

«L'Home és Jove, és el Jove per essència; que tengui setze anys o seixanta anys, tant és. Lo que corca, espoltreix, fa envellir l'èsser humà és la manca d'intel·ligència, allò de trobar-se sense projectes per realitzar i dur a bona fi; és aquell tràgic vers de Salvador Espriu, que resa:

—«Em mor, perquè no sé com viure»).

Passa emperò, que el Jove, el Jove actual sobretot, just pot ser jove a les hores lliures; només pot agafar i exercir l'ofici de ser jove, quan surt de la feina, quan surt de la tanca del jornal...

Les festes populars, com és ara el fester de Sant Jaume, són les hores lliures, que el Jove té per a ser ell, ser el qui ell vol ser. Perquè l'única cosa que l'home vol ser és ser home, ser el Jove. I ha d'aguantar i veure, sense poder parlar ni motar tot sovint, com aquests fabricants d'esclaus, que són els mals governants, els diuen a la cara que «el jove d'avui és l'home de demà», quan el Jove sap, i sent a bastament, que el jove d'avui és l'home d'avui, i que el jove de demà serà l'home de demà.

L'espai humà més positiu de les festes, però, és l'unió i la re-unió de tots els habitants d'un municipi, que, a través del lligam festós, queden convertits en un sol cos popular, en un sol pa de terra.

Mirau. ¿Veis? Un redol de dos mil, tres mil cases, té el nom de «poble», però això no vol dir que sigui vertaderament un **Poble vertader**. Lo que fa que una multitud d'homes i de dones sigui el Poble, un **Poble**, és aqueix fet: que una comunitat de persones de Santanyi tenguin un projecte, un programa vital i civil, que han de realitzar i han de fer créixer entre tots... i entre tots plegats per pròpia voluntat. **Només entre tots plegats ho podem fer tot.**

I vet aquí com apareix i toca comparició la profunda bellesa alta, que treu de baix i duu tòria, de lo que realment és aquesta màquina de fer homes i de fer Pobles plantosos com a garballons, que és un espai amb festes. La festivitat humana no és una funció ni un fet deslligat dels altres fets de cada dia, dels

dies feiners; sobretot és tot el contrari d'un acte deslligat de la feina de l'any. Una festa és exactament la mateixa feta que, tal i com Moisès conta en el primer capítol del Llibre del Gènesi, va fer el creador de l'univers de les coses. Després d'haver enllestit la feina i d'haver-la deixada a punt de pastora mia, la se va mirar de primcompte i se va exclamar, tot passant un guster de veure la cosa:

—¡Ahà! Això m'ha sortit brodat.

I l'endemà va fer festa. Però, abans de poder dir «¡Ahà! Això m'ha sortit brodat», ho hagué de preparar, hagué de posar llevat, com aquell qui diu, havia hagut de fer la feina a escaire. Doncs lo mateix són, o han de ser d'aquí endavant..., les festes de santanyiner: fer un enramellat de dies amb rest de mata i de pi, perquè, abans, de cap a cap d'any, s'és feta la feina de sembrar dos mil ametllers joves cada any, treure marina per sembrar-hi milenars d'oliveres que facin olives i oli per menjar aquí i per exportar-ne a fora, si de cas en sobren després de que totes les cases en tenguin per emprar tot l'any...

L'home, i el Poble, no té altra sortida ni altra solució que aquesta: ha de triar entre «esser» o «tenir». L'alegria consisteix en «esser», «voler» i «voler esser». La tristor ve de «tenir», de just voler «tenir», acaramullar coses que «tenir», «tenir» **precisament perquè no té personalitat**, perquè no «és»... La qualitat de vida consisteix en «esser», i això per la raó senzilla de que aquell qui «és» lo primer que fa, es ajuda als altres a que aconseguixin «esser» ells mateixos. Aquesta altària humana d'«esser» i «asser en unió amb els altres», la va expressar d'una bella manera Saint Exupery amb aquests mots:

—Estimar no consisteix en mirar-se als ulls, sinó en mirar en la mateixa direcció.

am
santanyi
ÉS COPIA
DIGITALITZADA

LA POBLACIÓ DE SANTANYÍ ALS SEGLES XIV, XV I XVI

Ara resulta senzill conèixer el número de persones que viuen a Santanyí¹ o a una altre poble i a què es dediquen gràcies als censos de població que es fan cada deu anys. Però, un altre temps, —em referesc a cinc o sis segles enrere—, encara no es feien els censos de població i ni tan sols les parròquies tenien els registres de baptismes, matrimonis ni defuncions que tenen ara.

Per conèixer la gent que vivia a qualsevol part de Mallorca a l'època indicada només ens podem basar en el denominat morabatí², fogatge o monedatge. El morabatí era un impost que va establir el rei Jaume II l'any 1301 i que va suprimir el rei Carles III l'any 1765. Consistia en el pagament d'una quantitat que oscil·lava entre vuit i onze sous cada set anys³ per part dels caps de família —es pagava per casa i no per persona— que posseïssen una casa, tenguessin béns valorats en deu lliures o més i fossin habitants del Regne de Mallorca. No el pagaven els clergues, els pobres ni els que tenien privilegi reial d'exempció. Per aquest motiu —perquè no el pagaven tots els caps de família— els càlculs basats en l'impost del morabatí únicament serveixen de manera aproximada. Per saber el número total de persones la majoria dels historiadors multipliquen el número de morabatins —equivalents a caps de família— pel coeficient cinc, perquè es considera que les famílies estaven integrades en aquell temps per un promig de cinc persones.

El primer morabatí conegut és de l'any 1329 i el darrer que he consultat és de l'any 1591, ja que a partir d'aquest moment hi ha altres maneres de poder conèixer la població total fins i tot de manera més exacta.

D'acord amb la multiplicació resultant d'aplicar el coeficient cinc al número de morabatins recaptats, la població aproximada referida a Santanyí en els anys estudiats és com segueix:

ANY	MORABATÍ	POBLACIÓ
1329	114	570
1343	84	420
1350	90	450
1364	104	520
1421	92	460
1427	104	520
1434	103	505
1445	83	415
1452	96	480
1459	101	505
1466	134	670
1473	127	635
1482	154	770

am
santanyí
ES CÒPIA
DIGITALITZADA

ANY	MORABATÍ	POBLACIÓ
1489	142	710
1503	147	735
1510	138	690
1517	199	995
1524	134	770
1531	99	495
1538	76	380
1545	105	525
1552	108	540
1559	86	430
1566	92	460
1573	151	755
1591	811	4.055

Com es pot veure a través d'aquesta relació, alguns anys la població de Santanyí disminueix o pareix disminuir. Això es pot considerar com una conseqüència, entre altres coses, de la fam, les males anyades, les pestes, les calamitats, la mortandat infantil, la pirateria i les revoltes polítiques i socioeconòmiques.

Segons un altre tipus de documentació⁴ consultada, la major part dels santanyiners eren agricultors pobres, petits i mitjans propietaris. Apenes hi havia grans propietaris ni artesans. Altres persones es dedicaven a l'extracció de l'anomenada pedra de Santanyí i a l'explotació de les salines. Hi havia també a Santanyí alguns esclaus, concretament sabem que a l'any 1428 eren deu.

Els santanyiners que visqueren a l'Edat Mitjana es dedicaren per damunt de tot a l'agricultura i en particular als cereals. Altres productes que estan documentats són l'olivar, la vinya, les ametlles, l'hortalissa i el lli. Els animals, apart de servir com a complement de l'agricultura, eren emprats en les feines del camp.

Encara que possiblement hi va haver en aquell temps uns santanyiners més importants o de més prestigi que els altres, hem de recordar que és entre tots que han anat fent la història del poble de Santanyí.

Miquela Danús

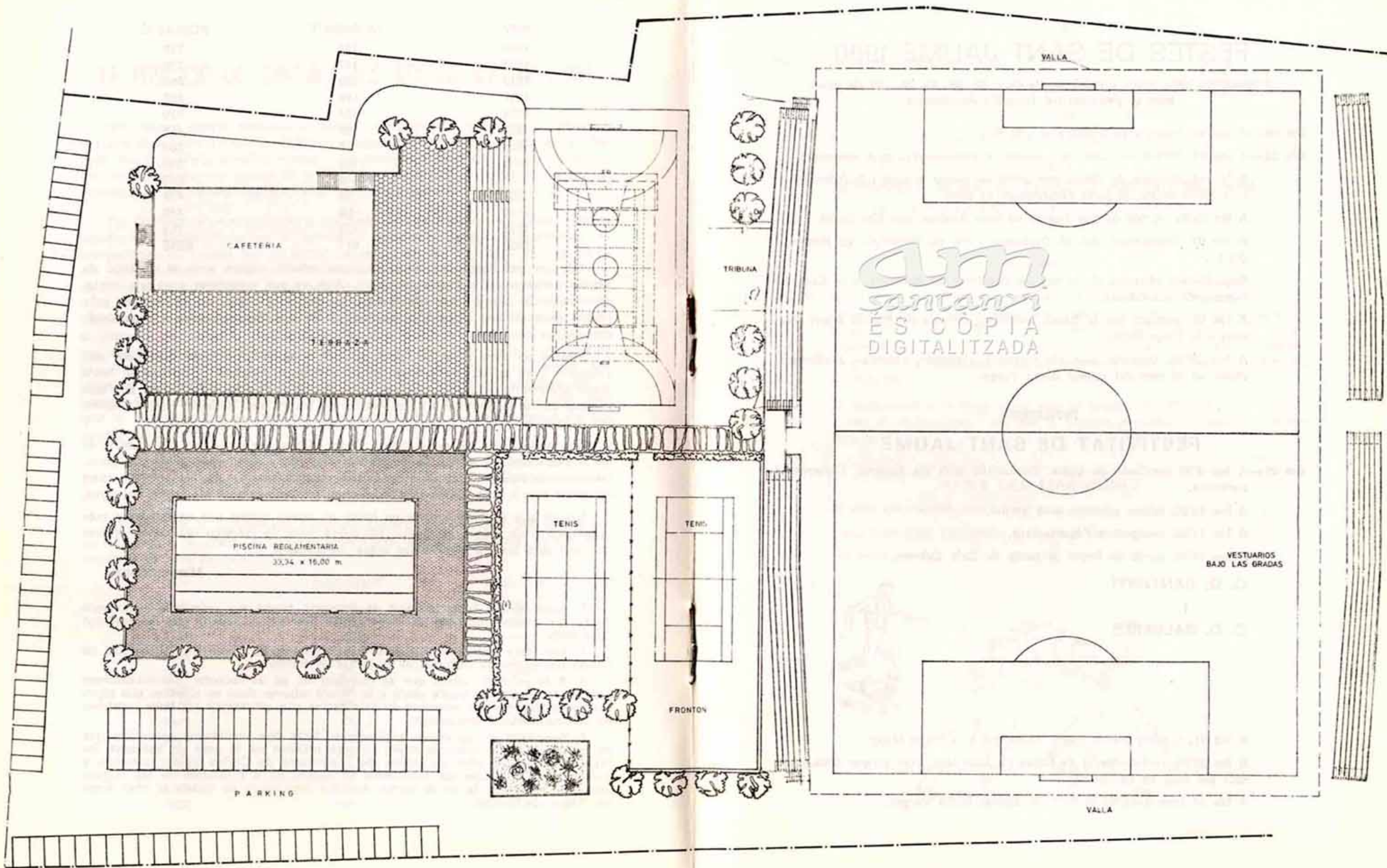
¹ Quan parlem de la població de Santanyí, també ens referim a la població de l'actual terme municipal de Ses Salines que se va separar del de Santanyí l'any 1926.

² Les fonts referents al morabatí es troben a la secció Reial Patrimoni de l'Arxiu del Regne de Mallorca de la Ciutat de Mallorca.

³ A la pràctica pareix que el morabatí no es va recaptar sistemàticament cada set anys com es podrà veure a la relació adjunta. Això no significa que algun dia no es trobin altres relacions de morabatins que cobresquin els buits existents en la documentació consultada.

⁴ Resultaria massa extens enumerar la llista dels manuscrits consultats que de manera més bé indirecta donin algunes notícies de la gent de Santanyí. De totes maneres cal citar els llibres de l'Escrivania de Cartes Reials referents a Santanyí que controlen els traspessos de domini de la propietats de les finques urbanes i rústiques de tot el terme. Aquests manuscrits es troben al citat Arxiu del Regne de Mallorca.

PROYECTO DEL FUTUR POLIDEPORTIU. ORIGINAL DE L'ARQUITECTE J. A. LLOBERA

am
santany
ES COPIA
DIGITALITZADA

FESTES DE SANT JAUME 1980

Programació dels actes a celebrar els dies 20, 24, 25, 26 i 27 de juliol,
sota el patrocini del Magnífic Ajuntament

Dia 20.—A les 16, concurs de tractors a n'Es Pou.

Dia 24.—A les 17, sortida de dimonis i caparrots acompanyats pels xeremiers.

A les 18, concurs de dibuix per allots de tercer a setè d'EGB inclusivament, a la Plaça Major. El jurat determinarà el tema.

A les 20'30. «Crida de Ses Festes de Sant Jaume», per Blai Bonet.

A les 21, inauguració del III Certamen «Vila de Santanyí» de Pintura i Dibuix.

Seguidament obertura de la mostra Escultors de Santanyí, a la Casa de Cultura de «La Caixa».

A les 22, concert per la Banda Municipal, dirigida pel Mestre Angel Martínez a la Plaça Major.

A les 22'30, Verbena amb els conjunts «Europa», «Menta», i «Generación», en el pati del col·legi Bisbe Verger.

DIVENDRES

FESTIVITAT DE SANT JAUME

Dia 25.—A les 8'30 amollada de coets. Cercaviles amb els dimonis, caparrots i xeremies.

A les 10'30, missa solemne amb sermó.

A les 11'30, recepció a l'Ajuntament.

A les 18'30, partit de futbol al camp de Ca'n Coloma, entre el

C. D. SANTANYÍ

i

C. D. BALEARES

A les 21, concert per la Banda Municipal a la Plaça Major.

A les 22'30, representació de l'obra de Joan Mas, «Un senyor damunt un ruc» pel grup de Galilea.

A les 24 focs d'artifici al pati del col·legi Bisbe Verger.

DISSABTE

Dia 26.—A les 10, Itinerari incògnit.

A les 17, corregudes de cintes i joies per nins i nines a la Plaça Major.

A les 18, concursos i corregudes a peu per nins i nines fins a quinze anys.

A les 20, corregudes per joves a partir de setze anys.

A les 22, verbena amb el conjunt

AQUARIOS, ROSA M.ª LOBO, DYANGO i BALEARS 4.

en el pati del col·legi Bisbe Verger.

DIUMENGE

Dia 27.—A les 18, festa popular i homenatge a Santa Catalina Thomàs en el cinquantè aniversari de la seva canonització: ofrena a la Beata a la seva capella de la Parròquia per nins i nines, joves i allotes i gent major vestits a l'antiga usança de Mallorca, acompanyats d'un grup de personatges de les Rondalles, i de les xeremies i de «S'Estol d'es Gericó» de Felanitx.

A continuació a la Plaça Major ball de pagès amb «S'Estol d'es Gericó» i tots el santanyiners i els que hi vulguin participar. S'agraeix la col·laboració.

A les 22'30, recital de

MARIA DEL MAR BONET

al pati del col·legi Bisbe Verger.

I per acomiadar les festes, gran traca final.

dm
santanyí
ES CÒPIA
DIGITALITZADA

Amics de Santanyí

EL PINTOR TARRASSÓ

Les primeres alenades de l'any 80 ens portaren la trista nova de la mort, a Badalona, d'un amic de Santanyí, un dels personalíssims intèrprets de les cales, el pintor Casimir Martínez Tarrassó, —el pintor Tarrassó—.

Als que ja no som tan joves el nom de Tarrassó conjura una sèrie de records a l'entorn de l'any 1947 quan Tarrassó, vestit d'una manera un tant estrambòtica i rarenca, serà el rostre i espabilitat l'esguard, com l'esculpiren Borrell Nicolau, Arvid Strauss..., s'acarava i lluitava contra la contrada marinera de Santanyí amb força, valentia, i llibertat. I aquests aspectes inquietaren els mariners, armadors i pescadors més vells, familiaritzats amb la fidelitat de Bernareggi amb el paisatge i la seva recerca exacta, o quasi exacta, del color i les formes. Don Paco no pintava així, era l'expressió. I, efectivament, Tarrassó, no pintava com Bernareggi i gràcies a Déu perquè pintant com ell, Tarrassó s'hauria convertit en un epigon de Bernareggi i res més lluny.

El que ens donà Tarrassó fou la visió de l'essència de la Cala. Una visió anímica i lluminosa i transparent i apassionada i atrevida i tranquil·la i torturadora i dramàtica i lírica... Una Cala seva i únicament seva i que després d'ell ningú ha tornat estimar i tractar i pintar amb el seu ardentor i arriscament. Amb quin ull va veure el Caló de sa Sastre i el Caló d'En Boira. Amb quina gràcia pintà els amorosos pins, vermells, blaus, rosa, mullant-se i emmirallant-se dins la mar. Amb quina elegància estilitzà les veles i les barques. Amb quina delicadesa figurà les clares aigües dematineres de Cala Santanyí. Com s'acostà als roquissars daurats i amarats de saladina, a Sa Cova d'es Barquers, l'escar d'En Toniet, a la dansa de les xarxes enlairades, a la solemnitat del Pontàs... De tot en féu una Simfonia de blaus, violeta, rosa, verds, grocs, vermells, blancs... Simfonia màgica de colors màgics, de llums, que es va poder admirar el 3 i 4 de novembre de 1947 a la Sala de Santanyí i després en el «Paraninfo del Frente de Juventudes», a Ciutat, juntament amb teles de Deià i Bunyola, la primavera del 1948.

Tarrassó pintà a Santanyí l'estiu del 47 juntament amb Porcel, Fiol, Llauradó, Busser i Alexandrina Costa, que motivaren el Mot de gràcies, primer recull de poemes, de circumstàncies, de Bernat Vidal i Tomàs, que embriegat per l'embruixada Simfonia de blaus, violeta, rosa, vers, grocs, vermells, blanc..., va escriure:

Oh, Oh! Oh!
A la Cala En Tarrassó;
Stravinsky del pinzell,
Freud mig trompa de colò
Oh!
Davant de la vostra Cala, gran Tarrassó
La boca és una immensa O

MIQUEL PONS
Cala Figuera
Estiu-80

TERRATREMOLS A CA NOSTRA?

per Antoni Roca

Fa dos estius, un migdia de finals d'agost, es va sentir, a bona part de les terres del sud-est de l'illa unes sacsejades que molta de gent va confondre amb explosions. A Santanyí n'hi va haver que sortiren de les cases una mica espantats i parlaven pels carrers, demanant-se que era allò que havia passat. El mateix dia, a l'edició de l'horabaixa d'un diari de Ciutat varen poder llegir que aquelles vibracions que havíem sentit foren produïdes per uns moviments sísmics, una sèrie de terratrèmols originats al fons del mar, no molt lluny de la nostra costa.

Aquells terratrèmols varen ser, naturalment, dèbils; d'intensitats semblants se'n van produït sovint a tota l'àrea del Mediterrani que inclou les nostres illes. No sempre ho han estat tant petits, els moviments sísmics que han afectat Mallorca. Els terratrèmols importants, però no es repeteixen, afortunadament, amb molta freqüència per la nostra terra i per això hem d'anar a bastant de temps enrera per donar-nos compte que no n'estam totalment llures.

No tenim referències històriques sobre cap terratrèmol destructor a Mallorca, però si hi ha documents que expliquen els efectes produïts per seismes relativament moderats que en ocasions han arribat a esbucar algunes cases; és aquest cas, per exemple, l'ocorregut a Selva l'any 1712 o el de Marratxí del 1851, que va causar pànic a Ciutat. A Campos va efectar la Font Santa, on es va observar un augment de la temperatura de les aigües.

Al nostre poble se'n hi han sentit alguns de certa intensitat, com el de l'any 1660, el mateix que va tombar dos arcs de la Seu de Ciutat. L'origen geogràfic d'aquest moviment va ser probablement, entre Campos i Palma.

El fet més curiós que hem pogut trobar, i, per altra banda, també el més dubtós, és la referència que es fa d'una gran ona que va inundar la marina de Santanyí, al "Cronicó mayoricense" de Campaner i Fuentes. Es relata una Informació donada per En Nicolau Ferrer: "1756, gener 31. Ha vingut avis que en la vila de St. Anni la mar era entrada dintre la terra mes de mitje llegeo, y dexà tanta cople peix que les garrigues estaven plenes: fonch una one qui entrà dita algo: el torrer de la torre pogué fogir, y la algo li va omplir la torre y sen dugué una peñe qui pesava més de cent mil quintàs". Pereix què en aquesta descripció hi ha una clara exageració; de totes maneres, costa de creure que una ona, si no és d'origen sísmic, pugui ocasionar uns efectes com els que aquí es descriuen.

En resum, no tenim cap motiu per no romandre tranquils: sabem que no vivim a una zona d'alt nivell de sismicitat. Però, quan llegim als diaris notícies de terratrèmols d'altres llocs del món, no podem tampoc dir: "aquí no n'hi ha hagut mai".

CRONICÓ DE SANT JAUME 79 - 80

Juliol.—L'Ajuntament, en el ple de dia 13, aprova satisfer una factura de l'any 1936. Al II Certamen de Pintura i Dibuix «Vila de Santanyí» obté el primer premi «Sa Penya Bosca i figueres» d'Andreu Maimó.

A la Festa de l'Obra es menciona l'electrificació de Consolació, per 212.928 ptes. i la necessitat d'abodar la copinya del retaule de Santa Escolàstica.

Exposicions de Codorniu a Cala d'Or i J. Munar a La Caixa, l'Ajuntament adquireix una ambulància que fou beneïda el dia de Sant Jaume.

Per segona vegada el bust del Bisbe Verger ha estat mutilat.

Agost.—S. Busquets i Servera «Busser» exposa temes de Cala Figuera, a La Caixa.

L'Ajuntament compra uns terrenys en Els Llombards per un camp esportiu i uns altres a Santanyí amb la mateixa finalitat.

L'Ajuntament i l'«Asociación de Vecinos de Cala d'Or», reten un homenatge al cantant Pedro Bonet de San Pedro, dins la programació de les festes patronals.

El President Adolfo Suárez i el ministre Abril Martorell i acompanyants sopen al restaurant «Sa Torre» de Cala d'Or.

Vera von Buch mostra la seva obra a La Caixa.

«Cartas a Antonio» de Damià Barceló Obrador, és publicat amb èxit.

La «Junta de Defensa Nacional» declara Mondragó zona d'interés estratègic. Projectió del documental alemany de von Cube «Armonías desaparecidas». «Organos històrics» on hi és present l'orgue santanyiner de Jordi Bosch.

La Corporació Municipal acorda procedir a una nova redacció del Pla General d'Ordenació del Territori de Santanyí.

Setembre.—Exposició del pintor Hein Driessen a Ca'n Jaume Antoni i Toni Dionís a Cala d'Or.

Són tractats els projectes tècnics de la Biblioteca i del Mercat.

L'Escola de S'Alqueria Blanca, tancada des del curs 74-75, es torna obrir. Andreu Ferrer Mir i Miquel Ferrer Montserrat han estat guardonats amb la 1.ª i 2.ª medalles al Saló de Tardor.

Es realitzen gestions per dur a terme la normalització lingüística del nom SANTAÑY per SANTANYÍ. S'ha comptat amb la col·laboració dels filòlegs, doctors Francesc de B. Moll i Joan Veny.

L'Ajuntament encarregà l'estudi al regidor Joan Montserrat.

Octubre.—A la «Tercera Semana de los Organos Históricos de Mallorca» Mn. Guillem Fiol afirma que l'orgue de Santanyí és un dels de més categoria del món. Joan Antoni Llobera Llorente és nomenat arquitecte municipal.

El darrer cens de Santanyí és de 5.578 habitants.

Homenatge de l'«Asociación de Hoteleros de Cala Figuera» al Director de l'«Agencia Twen Tours».

Llorenç Vidal, amb col·laboració amb Bartomeu Rotger, són els autors de «Tres branques d'un mateix pi».

Al Col·legi Bisbe Verger s'ha creat l'«Asociación de padres de los alumnos» que presideix Miquel Barceló Vidal.

Novembre.—Al B.S.A.L. es publica el treball de Joan Coves i Cosme Aguiló «Trobada de dues espases en el poblat talaiòtic de Ca'n Jordi (Santanyí)».

La pintora Maria Suau obsequia amb un quadre a l'«Asociación Local contra el Càncer».

Exposició d'escultors de Santanyí, Andreu Ferrer, Miquel Ferrer, Miquel Morrell, Simó Rado i Baltasar Vidal, dedicada al Bisbe Verger al XXX aniversari de ser proclamat Fill Illustre de Santanyí. La mostra va tenir lloc a La Caixa per Sant Andreu.

L'enginyer de Camins, senyor Velasco, informa sobre Normes subsidiàries urbanístiques.

Desembre.—Es nomena una junta per a la restauració de l'orgue de Jordi Bosch. A La Caixa exposa Andreu Ponç Fullana.

El Secretari de l'Ajuntament, senyor Rafel Cerdà Mascaró ha estat nomenat pel mateix càrrec a l'Ajuntament de Campos. Es demana a l'Administració que dugui acumulada la secretaria de Santanyí.

Gener.—Renovació del Comitè d'UCD. Ocupa la presidència Joan Adrover Adrover. Part de Sa Torre Nova ha estat enderrocada pel vent. La Junta de Veïnats de Cala Santanyí s'ha reunida per veure de restaurar-la.

Dies enrera s'establí el nou metge santanyiner Jeroni Obrador Vidal.

Demografia-79. Naixements 59. Defuncions 57. Matrimonis 31.

«Cant de l'Arc» és el nou llibre de Blai Bonet.

Es pot parlar d'una autèntica restauració de la festa de Sant Antoni.

Febrer.—L'«Asociación Hotelera de Cala Figuera - Cala Santanyí» ha editat un fulletó molt il·lustrat.

Jaume Galmés Tous ha explicat una conferència sobre ramaderia a l'Ajuntament, sota el patrocini de «Sa Nostra».

S'ha realitzat un inventari dels monuments artístics de Santanyí.

Concert a la Parròquia de Sant Andreu de l'«Orquesta Ciudad de Palma» dirigida per Julio Ribelles.

L'«Asociación Amas de Casa» organitza un recital de cant a càrrec de la soprano Maria José Martorell acompanyada pel mestre Llorenç Galmés.

El tema de les subhastes de la concessió de les platges al ple.

Els d'«Els Llombards» demanen telèfons.

Són descobertes dues tombes prehistòriques arran d'«Es Caló d'es Pou».

Març.—Subvenció de tres-centes mil pessetes per la pista polideportiva.

Es torna parlar del tren Santanyí-Ciutat.

Comencen els torns de servici de benzina.

Al Ple es parla de la renovació de la xarxa de llum elèctrica de S'Alqueria Blanca.

Abril.—El Diumenge del Ram, Blai Bonet pronuncia el Pregó «Setmana Santa i Memorial». És editat.

Jesús Camargo exposa a La Caixa.

Llorenç Rigo Pons és l'autor de «Retaules incerts».

Són publicades «La Santa» i «Primera Comunió» d'Antònia Vicens.

El «Fortuna de Dusseldorf» campió juvenil del «I Trofeu Vila de Santanyí».

Pintades, malmenament i destrossa en el Col·legi Bisbe Verger.

Un nombrós grup de joves de Santanyí representa amb èxit a l'església de Cala Figuera, «Crist superestar».

Presenta la dimissió el regidor ucedista Francesc Llabrés Riera.

Maig.—Adquisició de terrenys per l'ampliació del cementeri de Santanyí.

Asfaltament de la carretera de Consolació.

El C. D. Santanyí es classifica per la lliguilla d'ascens.

Apareix «Brins» de Mossèn Jaume Serra i Adrover.

Ple extraordinari per tractar la recollida de fems a domicili.

Són exposats a la Sala els plànols del Polideportiu, obra de l'arquitecte municipal senyor Llobera Llorente.

«Amas de Casa» organitza l'exposició de flors. Fa vint-i-cinc anys que s'inaugura la primera mostra floral a Santanyí.

Juny.—Exposició de Gilles a La Caixa.

És aprovat pel C.G.I. l'esmena del topònim SANTANY per SANTANYÍ.

Són publicades les bases del III Certamen de Pintura i Dibuix, «Vila de Santanyí».

Amb un poc de sort el C. D. Santanyí hauria pujat a III Divisió.
Els centres docents celebren el final de curs.

Mossèn Baltasar Amengual és destinat a la Parròquia de Sant Miquel de Calonge. Resta a la Parròquia Major de Santanyí, Mossèn Jaume Serra.

Juliol.—Als primers dies de juliol el temps no és excessivament bo.

Fins aquí el turisme no és molt abundós.

A Cala d'Or exposen l'escultor Andreu Ferrer Mir i el pintor Wolfhard Röhrig. Rafel Perelló Paradelo és l'autor d'una biografia de don Pep Costa, «Pícarol», fundador de Cala d'Or.

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

* Les presents notes estan preses dels corresponents de premsa.

am
santarri
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

0004
AJUNT